

LOCALIZARE ȘI CADRU NATURAL

- Egiptul antic a fost o civilizație din nord-estul Africii, dezvoltată de-a lungul văii și deltei fluviului Nil.
- Teritoriul actual: în principal Egipt, dar și zone din Sudan, și influențe în Nubia, Sinai și Orientul Apropiat.
- Nilul a oferit apă, terenuri fertile, resurse și o cale de comunicație esențială.

Egiptul mai este numit „țara dintre două fluvii” (dar în realitate este țara Nilului).

EGIPTUL ANTIC

Civilizația Nilului

O civilizație de excepție a lumii antice

UNIFICAREA STATULUI EGIPTEAN

- În cursul mileniului al IV-lea î.Hr., numeroase triburi, organizate în ginți și nome (conduse de nomarhi), s-au unit în două regate: Egiptul de Sus și Egiptul de Jos.
- În jurul anului 3100 î.Hr., aceste două regate au fost unificate sub conducerea faraonului Narmer, considerat în tradiția ulterioară **Menes**. Identificarea Narmer = estru.
- Unificarea a pus bazele statului egiptean.

Narmer
(paleta ceremonială)

IMPORTANȚA NILULUI

- Inundațiile anuale, previzibile, ale Nilului aduceau aluviuni fertile, permițând o agricultură productivă.
- Irigațiile și îndiguirile au favorizat apariția surplusurilor agricole.
- Surplusurile au dus la dezvoltarea orașelor, meșteșugurilor, comerțului, administrației și culturii.
- Nilul a fost esențial pentru unitatea și stabilitatea Egiptului antic.

Nilul – izvorul vieții în Egiptul antic

MONARHIA EGIPTEANĂ

- Formă de guvernare în care puterea supremă aparținea faraonului și se transmitea ereditar.
- Faraonul era considerat **fiu de zeu și zeu pe pământ**, în centrul puterii politice, militare, religioase și economice.

ATRIBUȚIILE FARAONULUI

- conducea statul și administrația;
- era comandantul suprem al armatei;
- numea funcționarii;
- stabilea impozitele;
- supraveghea lucrările publice (irigații, temple, drumuri);
- era mare preot și garant al ordinii (Ma'at);
- voința sa era lege.

Faraon
(simbol al puterii divine)

ADMINISTRAȚIA STATULUI

FARAONUL
(puterea supremă)

VIZIRUL
(loctiitor al regelui)

Coordona:

- administrația
- justiția
- armata
- lucrările publice
- transporturile
- trezoreria

FUNCȚIONARI ȘI SCRIBI
(administrau statul)

NOMARHII
(conduceau nomele – unități teritoriale)

SOCIETATEA EGIPTEANĂ

Faraonul
(în vârful societății)

Vizir, mari demnitari, preoți

Scribi și funcționari

Meșteșugari, comercianți, soldați

Agricultori (majoritatea populației)

Țăranii erau obligați să presteze muncă pentru stat la lucrări publice (irigații, temple, piramide).

RELIGIA EGIPTEANĂ

- Egiptenii erau politeiști, credeau într-o lume a zeilor care interveneau în viața oamenilor.
- Faraonul era considerat o divinitate.
- Zeii importanți:
 - Ra/Re** – zeul soarelui;
 - Osiris** – zeul vieții de apoi și al morților;
 - Isis** – zeița vieții, a maternității și a magiei;
 - Horus** – zeul cerului și al regalității;
 - Hathor** – zeița iubirii, frumuseții, muzicii și bucuriei;
 - Anubis** – zeul îmbalsămării și al lumii funerare;
 - Sobek** – zeul crocodililor, al apelor și fertilității;
 - Seth** – zeu al deșertului, furtunilor și dezordinii.

Anubis
(zeul lumii funerare)

MARILE PERIOADE ALE EGIPTULUI ANTIC

Regatul Vechi (cca 2649–2130 î.Hr.)

- Capitala: Memphis
- Stat centralizat puternic
- Marile piramide: Khufu (Kheops), Khafre (Khefren), Menkaure (Mikereinos)
- Dezvoltarea administrației și a cultului funerar

Regatul Mijlociu (cca 2030–1650 î.Hr.)

- Reunificarea Egiptului (Menthotep II)
- Capitala: Itjtawy (apoi Teba)
- Reorganizare administrativă
- Prosperitate economică
- Comerț cu Fenicia, Siria, Babilonia, Nubia
- Dezvoltarea cultului lui Amun și a sanctuarului de la Karnak

A Doua Perioadă Intermediară (cca 1650–1550 î.Hr.)

- Slăbirea autorității centrale
- Năvălirea și stăpânirea hicsosilor (origine asiatică)
- Fragmentare politică

Regatul Nou (cca 1550–1070 î.Hr.)

- Alungarea hicsosilor (Ahmose I)
- Maximă înflorire economică și culturală
- Expansiune teritorială (Nubia, Palestina, Siria)
- Teba – mare centru religios (Amun-Re, Karnak)
- Faraoni importanți: Hatshepsut, Tutmosis III, Amenhotep IV (Akhenaton), Ramses al II-lea

Epoca Târzie (cca 1070–525 î.Hr.)

- Capitala: Sais (Dinastia XXVI)
- Declineul puterii faraonice
- Influențe străine (asirieni, apoi persane)
- Cucerirea persană în 525 î.Hr.
- Egiptul rămâne un important centru cultural și în perioadele următoare (elenistică și romană).

PIRAMIDELE

- Monumente funerare regale, construite în special în Regatul Vechi.
- Realizate din blocuri de piatră, transportate pe sănii și ridicate cu ajutorul unor rampe (detaliiile *discrete*).
- Destinate înmormântării faraonului și a familiei acestuia.
- Nu toate piramidele au avut vârful acoperit cu aur; cele mai multe.

SCRIEREA ȘI CULTURA

- Hieroglifile apar în jurul anilor 3250–3200 î.Hr.
- Sistem de scriere cu semne logografice, fonetice și determinative.
- Scrisul era folosit pe piatră, papyrus și ostraca.
- Scribii aveau un rol esențial în administrație, economie și religie.
- Egiptenii au dezvoltat cunoștințe în matematică, medicină, astronomie și inginerie.

VIAȚA DE APOI ȘI MUMIFICAREA

- Egiptenii credeau în viața de apoi.
- Mumificarea presupunea conservarea corpului prin îndepărtarea organelor, uscarea cu natron și înfășurarea în fâșii de in.
- Morții erau însoțiți de obiecte, alimente și texte sacre pentru călătoria în lumea de dincolo (Duat).

NIL – FARAON – PIRAMIDE – HIEROGLIFE – ZEII – VIAȚA DE APOI

dorugradinaru.ro

